

kendte jo ikke grundlaget for, hvad det var, vi i givet fald skulle samarbejde om.

Jeg kan da se, at hvis man skal sætte ydelsen markant op i forhold til det niveau, den ligger på i dag, og så ikke engang supplere det med noget som helst krav om, at en repatrieret flygtning skal blive i det land, vedkommende er repatrieret til, men at den repatrierede efter en periode kan fortryde og komme her til Danmark igen og få andel i de offentlige midler en gang til forfra, så er det jo håbløst. Selvfølgelig må der være en sammenhæng mellem tingene.

Vi vil meget gerne have flere repatrieret, men det må være med udgangspunkt i, at så repatrierer vi altså, og så er det ikke noget med, at man kan udnytte sådan et system til i virkeligheden at tage på ferie i sit hjemland i en periode – hvilket undersøgelser jo desværre viser, at der er ganske mange, der gør, selv om de har flygtningestatus – og så efterfølgende vende tilbage til Danmark og igen få adgang til de offentlige kasser. Der må vel være grænser for, hvordan vi skal stille os i forhold til dem, der ønsker at udnytte sådan et system. Det håber jeg bare vil være med i SF's videre betragtninger omkring det her.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Ole Sohn, 1 minut.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil foreslå, at man prøver at undersøge – det er der måske foretaget undersøgelse af, men hvis ikke bør det gøres – hvor mange af de flygtninge, som er blevet repatrieret, som er blevet, og hvor mange der er kommet tilbage igen. Det er utrolig få, der vender tilbage igen. Men de få skal jo ikke afskæres muligheden for det, hvis det viser sig, at de ikke kan få mulighed for at virke i deres hjemland.

I modsætning til Dansk Folkeparti betragter jeg faktisk indvandrere og også flygtninge som ressourcer. Vi har jo valgt i det her samfund at sige, at de skal forsøges af de offentlige kasser. Det er noget, vi også har medvirket til i kraft af debatten. Det er også lige for at svare hr. Jens Rohde. Vi har alle et ansvar. Det mener jeg faktisk ikke der er nogen politiker der kan frasige sig. Vi har alle ansvaret for, at debatten om udlændinge er kørt af sporet. Jeg mener, den er kørt af sporet. Jeg håber, at den er på vej tilbage på sporet, fordi flere og flere nu er kommet til den erkendelse – mere eller mindre i hvert fald –

at vi er nødt til at gøre noget omkring integrationen, og hvis det kan blive omdrejningspunktet, tror jeg også, man får en meget mere konstruktiv debat.

Om det med arbejdsmiljøafgifter vil jeg sige, at en afgift ikke kan forbedre arbejdsmiljøet, medmindre den kan løftes af, hvis man lever op til et bedre arbejdsmiljø, og det er det, der er mekanismen, eller rettere sagt: Det er det, der skal være mekanismen i den. Hvis ikke den virker sådan, skal det bureaukrati, der har været omkring den, fjernes, sådan at afgiften har den effekt, at man forbedrer arbejdsmiljøet. Og når man forbedrer det, skal man selvfølgelig ikke betale afgiften.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak for det, og tak for overtiden også.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig fastslå Det Radikale Venstres principielle holdning til finanslovsforslaget i 8 punkter.

For det første: Det Radikale Venstre glæder sig over, at regeringen holder fast i den tidligere regerings målsætning for dansk økonomi frem mod år 2010. Det Radikale Venstre fastholder en ansvarlig økonomisk politik, hvor gælden afvikles.

For det andet: Regeringens skattestop er en forkert idé. Den fører til mange forkerte beslutninger. Det er en spændetrøje, det forhindrer nytænkning i skattepolitikken, det er perspektivløst. Det Radikale Venstre har fremlagt sit eget forslag, der sænker skatten på arbejde og forenkler skattesystemet.

For det tredje: Finanslovsforslaget er indadvendt. Beparelserne på dansk ulandsbistand er urimelige og forkerte. Vi er modstandere af at spare på miljøbistanden til Central- og Østeuropa. Det er netop nu, f.eks. de baltiske lande har brug for vores hjælp. Vi er imod, at Demokrati-fonden beskæres, og vi er absolut modstandere af, at Det Danske Center for Menneskerettigheder mister sin uafhængighed.

For det fjerde: Det Radikale Venstre har en aftale med regeringen fra 1998 om, at miljøbistanden skal være på ½ pct. af bruttonationalindkomsten i år 2005; den holder vi regeringen fast på. Forligsbrud undergraver det samarbejdende folkestyre.

For det femte: Vi er imod massive besparelser på forskning og universiteter. Efter Det Radikale Venstres opfattelse er der brug for flere, ikke færre investeringer i fremtiden.